

**TIEDONANTO VSDTP:n KESKUSKOMITEAN
JA PUOLUETYÖNTEKIJÄIN
NEUVOTTELUKOKOUKSESTA
JA SEN PÄÄTÖSLAUSELMAT¹¹¹**

*Painatettu helmikuussa 1913
erillisenä kirjasena VSDTP:n
Keskuskomitean julkaisemana*

*Julkaistaan kirjasen tekstistä, joka on
tarkastettu: „Tiedonanto” — käsikirjoit-
uksen mukaan, „Päätöslauselmat” —
hektografilla monistetun julkaisun
mukaan*

TIEDONANTO

Kuluvan vuoden helmikuussa pidettiin VSDTP:n Keskuskomitean ja puolueyöntekijäin neuvottelukokous. Kokoukseen saatiin mukaan illegaalisten, puolueeseen kuuluvien järjestöjen jäseniä Pietarista (viisi), Moskovan alueelta (kaksi), Etelästä (kaksi), Uralilta ja Kaukasiasta. Paikallisissa järjestöissä ei ollut mahdollisuutta suorittaa edustajain vaaleja, minkä vuoksi neuvottelukokousta ei julistettu konferenssiksi. Osa Keskuskomitean jäsenistä ei voinut osallistua poliisin takia.

Miltei kaikilla neuvottelukokouksen osanottajilla on ollut huomattava osuus erilaisissa työväen legaalisisissa yhdistyksissä ja niin sanotuissa „legaalisisissa mahdollisuuksissa”. Näin ollen neuvottelukokouksen kokoonpano antoi oikean kuvan koko puolueyöstä Venäjän kaikilla tärkeimmillä seuduilla.

Neuvottelukokous piti 11 istuntoa ja laati päätöslauselmat seuraavista päiväjärjestyksen kohdista: 1) Vallankumouksellinen nousu, lakot ja puolueen tehtävät. 2) Illegaalisen järjestön rakentaminen. 3) Sosialidemokraattinen duumaryhmä. 4) Puoluelehdistö. 5) Vakuutuskampanja. 6) Suhtautuminen likvidaattoruuteen. Kysymys yhtenäisyydestä. 7) „Kansallisista” sosialidemokraattisista järjestöistä.

Päätöslauselmat hyväksyttiin yksimielisesti; poikkeuksena oli vain yhden toverin pidätyminen äänestämästä „vakuutus”-päätöslauselman kahta kohtaa ja toisen — „kansallisen” päätöslauselman yksityiskohtia.

Keskuskomitean vahvistamat neuvottelukokouksen päätöslauselmat ovat puoluekokemuksen kokoelma ja niissä on esitetty johtava linja nykyisen Venäjän sosialidemokraattisen toiminnan kaikkien tärkeimpien kysymysten alalla.

* * *

Sosialidemokratian tärkeimpänä tehtävänä on ottaa järjestelmällisesti oppia vuoden 1912 kokemuksesta, sillä tuo vuosi oli suuren, historiallisen murroksen vuosi Venäjän työväenliikkeessä. Ei siinä vielä kaikki, että lamaannuksen ja hajaannuksen kausi muuttui vilkastumisen kaudeksi. Työväenluokka siirtyi joukkohyökkäykseen kapitalisteja ja tsaristista monarkiaa vastaan. Taloudellisten ja poliittisten lakkojen aalto kohosi niin korkealle, että siinä suhteessa Venäjä on jälleen *edellä* maailman *kaikista*, jopa edistyneimmistäkin maista.

Tämä tosiasia ei saa tietenkään ketään valveutunutta työläistä unohtamaan sitä, kuinka paljon edelle meistä ovat vapaiden maiden proletaarit päässeet joukkojen järjestämisessä ja luokkakasvatuksessa. Mutta tämä tosiasia osoitti, että Venäjä on astunut *uuden vallankumouksen* nousun kauteen.

Työväenluokalle lankeaa suuri tehtävä: herättää vallankumoukseen ja kasvattaa taistelussa kaikki demokraattiset joukot, johdattaa ne valtavaan rynnäkköön, jonka tulee antaa Venäjälle vapaus ja tasavalta tuhoamalla Romanovien monarkia. Joukkojen avoimen vallankumoustaistelun kaikinpuolinen tukeminen, tämän taistelun järjestäminen, laajentaminen, syventäminen ja voimistaminen — sellainen on nykyhetken tärkein tehtävä. Ken ei käsitä tätä tehtävää, ken ei toimi jossain vallankumouksen kehitystä edistävässä illegaalisessa järjestössä, ryhmässä tai solussa, hän ei ole sosialidemokraatti.

* * *

Proletariaatin vallankumouksellinen nousu vuonna 1912 oli demokraattisten piirien mielialassa tapahtuneen ja kaikkien tunnustaman muutoksen tärkeimpänä liikkeellepanijana. Sosialidemokratia saavutti suuria voittoja sekä IV Duuman vaaleissa että perustettaessa legaalaisia työväenlehtiä, joissa voitiin julistaa edes aapistotuuksia marxilaisuuden teoriasta. Tsaarihallitus ei voinut ehkäistä näiden menestysten saavuttamista yksinomaan siksi, että joukkojen avoin vallankumoustaistelu muutti koko yhteiskunnallis-poliittisen tilanteen. Jatkaen järkkymätöntä,

C

Совокупные Ц.К. Росс. С.Д. Раб.
Партия с партийным руководством.

Из собрания материалов рода
создано собрание Ц.К. Росс. С.Д.
Р.П. с партийным руководством. В со-
ставлении входят следующие членские
собрания, партийные организации: Кем-
денга (материал), Илоновской общины (Ил-
на), Юра (Иванка), Урама и Кавага. Ура-
мская община (материал) и Илоновская община.

Ensimmäinen sivu V. I. Leninin käsikirjoituksesta
„Tiedonanto” VSDTP:n Keskuskomitean
ja puoluejohtajain neuvottelukokouksesta.—Tammikuu 1913

Pienennetty

sitkeää ja järjestelmällistä työtään ehdottomasti kaikkien ja kaikkinaisten „legaalisten mahdollisuuksien” käyttämiseksi aina mustan Duuman puhujakorokkeesta kaikenlaisiin raittiusseuroihin saakka, VSDTP ei unohda hetkeksikään, että puolueen jäsenen korkean nimen ansaitsee vain se, joka suorittaa kaiken työn joukkojen keskuudessa todella puolueen päätösten hengessä, päätösten, jotka on laadittu ja hyväksytty pitäen silmällä kasvavaa vallankumousta eikä kesäkuun 3 päivän „legaalisuutta”. Ei pidä antautua sen hajaannuksen ja lamaanuksen valtaan, joka on säilynyt vuosilta 1908—1911, vaan on taisteltava sitä vastaan — sellainen on tehtävämme. Ei pidä ajelehtia kaaosmaisen ja periaatteettoman legaalisuuden virran mukana, vaan on käytettävä kaikki legaalinen kaiken elinkykyisen keskittämiseksi vähitellen illegaalisen puolueen ympärille — sellainen on tehtävämme. Ei mitään rauhaa niiden kanssa, jotka käyttävät väärin legaalisuutta kylvääkseen skeptisismiä ja välinpitämättömyyttä joukkojen vallankumoukselliseen taisteluun tai jopa suorastaan jarruttaakseen sitä — sellainen on tunnuksemme.

Vaativustemme toteutettavuuden takeena ei ole niiden mataloittaminen, ei ohjelmamme tyypistäminen eikä sellainen taktiikka, että kehittymättömiä ihmisiä vedetään mukaan peittäväällä tunnuksella tämän tai tuon perustuslaillisen reformin toteuttamisen helppoudesta Venäjän tsarismien oloissa. Ei. Tuona takeena on joukkojen kasvattaminen johdonmukaisen demokratismien hengessä ja perustuslaillisten harhojen valheellisuuden käsittämisen hengessä. Tuona takeena on etumaisen luokan, proletariaatin, vallankumouksellinen järjestäytyminen ja joukkojen suuri vallankumouksellinen innostus.

Vastavallankumouksen riehunnan kausi jätti meille perinnöksi aatteellisen rikkinäisyyden ja rappiotilan, organisatorisen hajanaisuuden monissa työväenliikkeen keskuksissa, toisissa — näpertelyn ja omasta tahdosta riippumattoman puolueesta erkaantumisen ja toisissa halveksuvan ja jopa vihamielisen suhtautumisen „maanalaisuuteen”, joka pitää kiinni vallankumouksen opetuksista ja kehittää vallankumouksellista taktiikkaa. Likvidaattorien erkaantuminen sosialidemokraattisesta puolueesta, heidän tosiasiallinen eristymisensä ja paikotellen sosialidemokratian periaatteiden unohtaminen sekä „kansallisten”

socialidemokraattisten järjestöjen hajoaminen — kaikki se on äärimmäisyyteen saakka tehostanut *yhtenäisyyden* vaatimusta.

Socialidemokraattisen proletariaatin yhtenäisyys on sen voittojen välttämätön ehto.

Socialidemokraattisen proletariaatin yhtenäisyys on mahdoton ilman *sen* puolueen — VSDTP:n — yhtenäisyyttä.

Ja tässä huomaamme heti, ettei voida ratkaista kysymystä tuosta yhtenäisyydestä, ellei ole ratkaistu teoissa eikä vain sanoissa kysymystä illegaalisen puolueen välttämättömyydestä. Ken puhuu yhtenäisyydestä, julistaen samanaikaisesti „avointa työväenpuoluetta”, hän pettää itseään ja työläisiä. Ken puhuu yhtenäisyydestä teeskennellen, että tämä kysymys voidaan ratkaista, voidaan selittää, voidaan edes herättääkään legaalisuuden puitteissa, — hän pettää itseään ja työläisiä.

Ei. Eivät tyhjät fraasit „yhtenäisyydestä” legaalisessa lehdistössä, eivät sopimukset kaikenkarvaisten „erikseen löntystävien” pienten sivistyneistöryhmien kanssa eikä ulkomaisten neuvottelujen diplomatia, vaan *ainoastaan kaikkien* VSDTP:hen kuuluvien työläisten *yhdistyminen* paikkakunnilla, *liittyminen* todella yhtenäiseksi illegaaliseksi järjestöksi, — vain se yksin ratkaisee kysymyksen yhtenäisyydestä.

Työläiset ryhtyivät jo itse, alhaalta käsin, ratkaisemaan kysymystä yhtenäisyydestä tällä ainoalla vakavalla ja ainoalla asiallisella tavalla. Neuvottelukokous kehottaa kaikkia socialidemokraatteja astumaan tälle tielle.

Socialidemokraattiset työläiset elvyttävät kaikkialla VSDTP:n yhtenäisiä illegaalisia järjestöjä tehdassolujen, tehdaskomiteain, piiriryhmien, yleiskaupunkilaisten keskusten, *kaikenlaisissa* legaalisisissa laitoksissa muodostettavien socialidemokraattiryhmien y.m.s. muodossa. Ken ei halua jäädä voimattoman yksilön asemaan, hän menköön näihin järjestöihin. Illegaalisen puolueen tunnustaminen ja joukkojen vallankumouksellisen taistelun tukeminen tapahtuu niissä työläisten oman valvonnan alaisena.

* * *

Hajaannuksen kausi alkaa olla ohi. On koittanut voimien keräämisen aika. Liittykäämme siis tiiviisti yhteen

VSDTP:n illegaalisiksi järjestöiksi. Ne eivät sulje oviaan yhdeltäkään sosialidemokraatilta, joka haluaa toimia niissä ja auttaa proletariaatin järjestämistä, sen taistelua pääomaa vastaan, sen alkanutta vallankumouksellista rynnäkköä tsaarin monarkiaa vastaan.

Yleiskansallinen poliittinen kriisi kypsyy Venäjällä hitaasti, mutta varmasti. Kesäkuun 3 päivän järjestelmä oli mustasotnialaisen tsaristisen monarkian viimeinen pelastamisyritys, yritys uudistaa se porvariston ylimpien kerrosten kanssa solmittavalla liitolla, mutta tämäkin yritys meni myttyyn. Demokratian uudet voimat kasvavat ja voimistuvat Venäjän talonpoikaiston ja kaupunkilaisporvariston keskuudessa ei päivä päivältä, vaan tunti tunnilta. Maa-seudulla ja kaupungeissa kasvaa entistä nopeammin proletarien lukumäärä, kasvaa heidän järjestyneisyytensä, yhteenliittyneisyytensä ja heidän varmuutensa siitä, että he ovat voittamattomia, minkä joukkolakkojen kokemus vahvistaa.

Järjestäen tämän proletariaatin etujoukkoja yhtenäiseksi kokonaisuudeksi VSDTP:n on johdettava se vallankumouksellisiin taisteluihin entisten vallankumouksellisten vaatistemme nimessä.

VSDTP:n Keskuskomitea

Helmikuu 1913

PAATÖSLAUSELMAT

VALLANKUMOUKSELLINEN NOUSU, LAKOT JA PUOLUEEN TEHTÄVÄT

1. Työväenliikkeen ja Venäjän vallankumouksen historian suurimpana tapahtumana vuonna 1912 on proletariaatin niin taloudellisen kuin poliittisenkin lakkotaistelun erinomainen kehitys. Poliittisten lakkolaisten lukumäärä on kohonnut miljoonaan.

2. Erikoista huomiota ansaitsee vuoden 1912 lakkotaistelun luonne. Työläiset esittävät useissa tapauksissa taloudellisia ja poliittisia vaatimuksia samanaikaisesti, taloudellisten lakkojen kausi vaihtuu poliittisten lakkojen kaudeksi ja päinvastoin. Taistelu kapitalisteja vastaan vuoden 1905 saavutusten puolesta, jotka vastavallankumous on riistänyt pois, ja elinkustannusten kallistuminen nostattavat yhä uusia työläiskerroksia asettaen niiden ratkaistavaksi poliittisia kysymyksiä mitä kärkevimässä muodossa. Kaikki nämä taloudellisen ja poliittisen taistelun yhtymis- ja yhteenpunoutumismuodot ovat liikkeen voimakkuuden ehto ja tae, samalla kun ne luovat vallankumouksellisen joukkolakon.

3. Kapinain ja tyytymättömyyden purkausten alku laivastossa ja sotaväessä, mikä on lyönyt leimansa vuoteen 1912, on kieltämättömässä yhteydessä työläisten vallankumouksellisiin joukkolakkoihin ja osoittaa, että ilmenee kasvavaa kuohuntaa laajoissa demokraattisissa kerroksissa ja muun muassa talonpoikaiston keskuudessa, joka antaa perusjoukon sotaväkeen.

4. Kaikki nämä tosiseikat ynnä maan yleinen vasemmistuminen, mikä tuli ilmi IV Duuman vaaleissa huolimatta mustasotnialaisen tsaarihallituksen harjoittamasta tavattoman häikäilemättömästä vaalien väärennyksestä, todistivat

lopullisesti, että Venäjällä on alkanut uusi joukkojen avoimen vallankumouksellisen taistelun kausi. Uusi vallankumous, jonka alkuvaihetta me elämme, on tsarismmin harjoittaman kesäkuun 3 päivän politiikan vararikon kiertämätön tulos. Tämä politiikka ei voinut tyydyttää edes nöyristelevintä suurporvaristoakaan. Kansanjoukkojen, varsinkin sorrettujen kansallisuuksien asema on käynyt entistä oikeudettommaksi, talonpojat, monen monet miljoonat, kärsivät taas nälkää.

5. Näissä oloissa ovat vallankumoukselliset joukkolakot erittäin tärkeitä vielä siksikin, että ne muodostavat erään mitä tehokkaimman keinon maatalousproletariaatin ja talonpoikaiston masentuneisuuden, epätoivon ja hajaantuneisuuden voittamiseksi, sen poliittisen omatoimisuuden herättämiseksi, sen vetämiseksi mukaan mahdollisimman yksimielisiin, samanaikaisiin ja laajoihin vallankumouksellisiin esiintymisiin.

6. Laajentaessaan ja voimistaessaan agitaatiota VSDTP:n lähimpien vaatimusten — demokraattinen tasavalta, kahdeksantuntinen työpäivä ja kaikkien tilanherramaiden konfiiskointi talonpoikaiston hyväksi — puolesta puolueen järjestöjen on toiminnassaan asetettava etutilalle niin vallankumouksellisten joukkolakkojen kaikinpuolinen tukeminen kuin myös joukkojen kaikenlaisten vallankumouksellisten esiintymisten kehittäminen ja järjestäminen. Erikoisesti on nostettava lähimmäksi tehtäväksi vallankumouksellisten katumielenosoitusten järjestäminen niin samanaikaisesti poliittisten lakkojen kanssa kuin erillisinä esiintymisinäkin.

7. Se, että eräät kapitalistit käyttävät työnsulkuja (joukkoeroittamisia) lakkoilevia työläisiä vastaan, asettaa työväenluokalle uusia tehtäviä. On otettava tarkasti huomioon lakon taloudelliset ehdot kussakin piirissä, kullakin teollisuudenalalla, kussakin eri tapauksessa etsien uusia taistelumuotoja työnsulkujen torjumiseksi (esim. italialainen lakko) ja vaihtaen poliittiset lakot vallankumouksellisiin joukkokokouksiin ja vallankumouksellisiin katumielenosoituksiin.

8. Eräät legaaliset sanomalehdet, aivan riippumatta siitä, kuinka ne arvioivat tuon taikka tämän lakon, harjoittavat yleistä agitaatiota vallankumouksellisia joukkolakkoja vastaan. Liberaalisen lehdistön ohessa tällaista agitaatiota

harjoittaa esimerkiksi likvidaattoriryhmä „Lutsh” lehdessä vastoin niiden työläisten enemmistön mielipidettä, jotka tavalla tai toisella tukevat tätä sanomalehteä. Sen vuoksi kaikkien puolueeseen kuuluvien sosialidemokraattisten työläisten tehtävänä on: 1) käydä päättäväistä taistelua tuota ryhmää vastaan; 2) selittää järjestelmällisesti ja sitkeästi kaikille työläisille, suuntauseroavuuksista huolimatta, mainitun propagandan vahingollisuutta ja 3) liittää yhteen kaikki proletariaatin voimat vallankumouksellisen agitaa-tion ja joukkojen vallankumouksellisten esiintymisten edelleen kehittämiseksi.

ILLEGAALISEN JÄRJESTÖN RAKENTAMINEN

1. Tehden yhteenvedon työväenliikkeestä ja puolueen toiminnasta vuonna 1912 neuvottelukokous on sitä mieltä, että:

alkanut joukkojen vallankumouksellisten esiintymisten uusi aalto on vahvistanut täydellisesti oikeiksi VSDTP:n aikaisemmat päätökset (ja erikoisesti vuoden 1912 tammi-kuun konferenssin päätökset), jotka koskevat kysymystä puolueen rakentamisesta. Lakkotaistelun kulku vuonna 1912, sosialidemokraattien vaalikampanja IV Duuman vaaleissa, vakuutuskampanjan kulku j.n.e. ovat epäilemättä osoittaneet, että organisatorisen rakennustoiminnan ainoa oikea tyyppi nykykautena on illegaalinen puolue, joka koostuu legaalisten ja puolilegaalisten työväenyhdistysten verkoston ympäröimien puoluesolujen summasta.

2. Illegaalisen rakennustyön organisatoristen muotojen soveltaminen paikallisiin oloihin on ehdottoman välttämätöntä. Illegaalisen järjestön elinkykyisyyden takeena on illegaalisten solujen peittämismuotojen moninaisuus ja mahdollisimman suuri joustavuus toimintamuotojen soveltamisessa paikallisiin elinoloihin.

3. Nykyhetken tärkeimpänä lähi tehtävänä organisatorisen rakennustyön alalla on: aktiivisimmista työläisainek-sista kokoonpantujen aito puoluekantaisten illegaalisten tehdaskomiteain perustaminen kaikkiin tehtaisiin ja tuotantolaitoksiin. Työväenliikkeen valtava nousu luo ehdot, joiden vallitessa enimmillä paikkakunnilla käy mahdolliseksi perustaa jälleen puolueen tehdaskomiteat ja lujittaa jo olemassaolevat komiteat.

4. Neuvottelukokous toteaa, että nyt on käynyt aivan välttämättömäksi muodostaa jokaisessa keskuksessa hajanaisista paikallisista ryhmistä yksi johtava järjestö.

Yleiskaupunkilaisen järjestön tyyppinä on esimerkiksi Pietarissa tullut esiin johtava kaupunkikomitea, joka muodostettiin yhdistämällä valinnallisuusperiaate, jolloin piirisolut valitsevat kaupunkikomitean jäsenet, ja kooptaatioperiaate.

Tällainen järjestötyyppi tekee mahdolliseksi luoda mitä kiinteimmät ja välittömimmät yhteydet johtavan elimen ja perussolujen välille ja luo samalla mahdollisuuden muodostaa kokoonpanoltaan suppean, liikuntakykyisen ja parhaiten konspiroidun toimeenpanevan elimen, jolla on oikeus millä hetkellä hyvänsä esiintyä koko järjestön nimissä. Neuvottelukokous suosittelee myös toisille työväenliikkeen keskuksille tätä tyyppiä huomioonottaen ne muutokset, jotka johtuvat paikallisista oloista.

5. Paikallisten järjestöjen ja Keskuskomitean välisen kiinteän yhteyden luomiseksi, samoin kuin puolueyön ohjaamiseksi ja yhdistämiseksi neuvottelukokous katsoo ehdottoman välttämättömäksi aluekeskusten muodostamisen työväenliikkeen tärkeimmillä alueilla.

6. Eräänä tärkeimpänä käytännöllisenä tehtävänä katkeamattoman elävän yhteyden luomiseksi Keskuskomitean ja paikallisten sosialidemokraattisten ryhmien välille sekä joustavien muotojen luomiseksi paikallisen toiminnan johtamista varten suurissa työväenliikkeen keskuksissa on luottamusmiesjärjestelmä. Luottamusmiehiä on värvättävä paikallista toimintaa johtavien työläisten keskuudesta. Vain eturivin työläiset voivat omin voimin lujittaa ja vankistaa puolueen keskuskoneistoa niin eri paikkakunnilla kuin koko Venäjälläkin.

7. Neuvottelukokous lausuu toivomuksen, että Keskuskomitea järjestäisi mahdollisimman usein neuvotteluja sosialidemokraattisen työn eri aloilla toimivien paikallisten puolueyöntekijäin kanssa.

8. Neuvottelukokous muistuttaa monta kertaa toistuneista puolueen päätöksistä, joissa sanotaan, että työväenpuolue ei voi olla olemassa muuten kuin säännöllisten jäsenmaksujen ja työläisten suorittamien keräysten varassa. Ilman

tällaisia keräyksiä, varsinkin nykyoloissa, puolueen vaatimattomimmankaan keskuslaitoksen (paikallisen ja yleisvenäläisen) olemassaolo on aivan mahdoton.

9. (Ei kuulu julkaistavaksi.)

SOSIALIDEMOKRAATTISESTA DUUMARYHMÄSTÄ

1. Neuvottelukokous toteaa, että hallituksen toimeenpanemista ennenkuulumattomista vainoista ja vaaliväärennyksistä huolimatta, siitä huolimatta, että useilla paikkakunnilla oli sosialidemokratiaa vastassa täysin määrittynyt mustasotnialais-liberaalinen liittoutuma,— VSDTP saavutti erittäin suuria voittoja IV Duuman vaaleissa. Miltei kaikkialla kasvoi sosialidemokraateille annettujen äänten määrä 2. kaupunkikuuriassa, jota sosialidemokraatit vetävät yhä enemmän pois liberaalien käsistä. Puolueellemme tärkeimmässä, työväenkuuriassa, VSDTP säilytti jakamattoman herruutensa, ja työväenluokka osoitti erikoisen yksimielisesti järkkymättömän uskollisuutensa vanhalle VSDTP:lle ja sen vallankumouksellisille opetuksille valitsemalla kaikki kuurian bolshevikkiehdokkaat.

2. Neuvottelukokous tervehtii IV Duuman sosialidemokraattisten edustajain tarmokasta toimintaa, joka ilmenee siinä, että he ovat pitäneet useita puheita Duumassa, tehneet välikysymyksiä ja esittäneet sellaisen julkilausuman, jossa on ilmaistu yleensä oikein sosialidemokratian peruseriaatteen.

3. Todeten ainoaksi oikeaksi sen puolueessamme vakiintuneen perinteen, jonka mukaan sosialidemokraattinen duumaryhmä on elin, joka alistuu kokonaisuuden muodostavalle puolueelle sen keskuselinten kautta,— neuvottelukokous on sitä mieltä, että työväenluokan poliittista kasvatusta ja Duumassa suoritettavan työn oikeaa järjestämistä silmälläpitäen puolueen on suhtauduttava tarkkaavaisesti jokaiseen sosialidemokraattisen ryhmän ottamaan askeleeseen ja siten toteutettava puolueen valvontaa ryhmän suhteen.

4. Neuvottelukokoukselta ei voi jäädä näkemättä se suoranainen puoluevelvollisuuden rikkominen sosialidemokraattisen duumaryhmän taholta, joka ilmenee Jagelloa koskevassa päätöslauselmassa. Tässä päätöslauselmassa kannatetaan Bundin ottamaa hajottavaa askelta, Bundin, joka teki sopimuksen ei-sosialidemokraattisen puolueen

(PPS) kanssa Puolan sosialidemokraatteja vastaan ja vei läpi ei-sosialidemokraatti Jagellon vastoin kaikkien sosialidemokraattisten valitsijamiesten tahtoa, jotka muodostivat enemmistön työläisvalitsijamiesten kollegiossa. Näin ollen duumaryhmä on syventänyt kahtiajakaantumista Puolan työläisten keskuudessa ja vaikeuttanut yhtenäisyyden aikaansaamista koko puolueessa.

5. Se, että tov. Tshhenkeli duumaryhmän nimissä puolusti kansallista kulttuuriautonomiiaa sillä verukkeella, että „jokaisen kansallisuuden vapaata kehitystä varten on perustettava tarvittavat laitokset”, on puolueen ohjelman suoranaista rikkomista ¹¹². Itse asiassa aivan samanlainen sanonta hyljättiin erityisellä äänestyksellä puolueen II edustajakokouksessa, jossa hyväksyttiin puolueen ohjelma ¹¹³. Myönnytyksen tekeminen nationalistisille mielialoille, vaikkapa näinkin verhotussa muodossa, on sallimatonta proletaariselle puolueelle.

6. Se, että sosialidemokraattinen ryhmä äänesti ministeristön julkilausumaa koskevassa kysymyksessä progressistien (todellisuudessa lokakuulaisten) esittämää päätöslauselmaa päiväjärjestykseen siirtymisestä eikä esittänyt omaa sosialidemokraattista päätöslauselmaansa, on laiminlyönti, josta puolueen on huomautettava, koska se on aiheuttanut ilkeämielisiä kommentaareja liberaalisessa lehdistössä ¹¹⁴.

7, 8 ja 9. (Eivät kuulu julkaistaviksi.) ¹¹⁵

ILLEGAALISESTA KIRJALLISUUDESTA

Käsiteltyään kysymyksen illegaalisen kustannustoiminnan kaikinpuolisen kehittämisen välttämättömyydestä ja laadittuaan tästä kysymyksestä useita konkreettisia ohjeita neuvottelukokous kehottaa vakavasti kaikkia paikallisia puoluejärjestöjä, kaikkia työläissoluja ja yksityisiä työläisiä olemaan itsenäisempiä ja aloitekykyisempiä kuljetuksen järjestämisessä ja yhteyksien ylläpitämisessä KK:n byrooseen illegaalisen kirjallisuuden levittämiseksi.

VAKUUTUSKAMPANJASTA

Todeten, että työväenluokka ja sen puolue ovat kaikista vainoista huolimatta toimineet tarmokkaasti proletaaristen etujen puolustamiseksi vakuutuslain voimaansaattamisen yhteydessä,— neuvottelukokous pitää tarpeellisena:

1. On taisteltava mitä tarmokkaimmin ja yksimielisimmin hallituksen ja kapitalistien niitä yrityksiä vastaan, joiden avulla työläiset aiotaan pakottaa valitsemaan valtuusmiehensä sairaspukassoihin summamutikassa, työläisten kokouksia sallimatta.

2. Työläisten on pyrittävä kaikkialla omaa oikeutta käyttäen järjestämään kokouksia esittääkseen ennakolta halumansa valtuusmieh ehdokkaat.

3. Työläisten on järjestettävä vallankumouksellisia joukkokokouksia vastalauseeksi sitä väkivaltaa ja pilkkua vastaan, jota harjoitetaan vakuutuslakien voimaansaattamisen yhteydessä.

4. Joka tapauksessa on laadittava ennakolta työläisten valtuusmieh ehdokaslista vaikutusvaltaisimmista sosialidemokraattityöläisistä ja yksimielisesti vietävä läpi tätä listaa sielläkin, missä ei onnistuta järjestämään mitään kokouksia.

5. Valtuusmiesvaalien boikotointia neuvottelukokous pitää epätarkoituksenmukaisena ja vahingollisena. Kapitalistien suurimmat ponnistukset on nykyään suunnattu siihen, etteivät työläiset saisi käsiinsä tiettyjä proletaarisia tehdassoluja, jollaisia työläisten sairaspukassoista pitäisi tulla. Koska boikotointi hajottaisi nykyhetkellä työläisiä, olisi se vain hyödyksi mainitulle kapitalistien pyrkimykselle.

6. Ei saa keskeyttää hetkeksikään taistelua oikealla tavalla suoritettavista sairaspukassojen edustajain vaaleista. Samalla kun kaikin keinoin, kaikin voimin laajennetaan ja kehitetään työläisten taistelua, käyttäen hyväksi jokaista sopivaa tilaisuutta, antamatta teollisuudenharjoittajille hetkeksikään perusteita pitää tuotannon normaalia kulkua turvattuna,—samalla ei saa kieltäytyä myöskään sosialidemokraattien listan läpiviemisestä kaikista esteistä huolimatta. Vaalit eivät sulje pois taistelun edelleen kehittymistä. Päinvastoin, valitsemalla edustajiksi johdonmukaisia sosialidemokraattityöläisiä me helpotamme myöhempää taistelua oikealla tavalla suoritettavista vaaleista, sitä taistelua, jossa edustajat tulevat kaikin voimin auttamaan työläisiä.

7. Kaikkialla, missä vaalit toimitetaan ilman kokouksia, on agitoitava sen puolesta, että valtuusmiehet valittaisiin todellisen vaalivapauden oloissa ja että tällöin järjestettäi-

siin kokouksia,— agitoitava kaikin työläisille mahdollisin keinoin.

8. Sosialidemokraattisen duumaryhmän on esitettävä viipymättä uusi välikysymys sen johdosta, että työläisiltä on kielletty vaalikokousten pito.

9. Koko vakuutuksen voimaansaattamiseen liittyvä agitaatio on suoritettava kiinteässä yhteydessä koko tsaristisella Venäjällä vallitsevan asiointilan valaisemiseen selittämällä samalla sosialistisia periaatteitamme ja vallankumouksellisia vaatimuksiamme.

SUHTAUTUMISESTA LIKVIDAATTORUUTEEN JA YHTENÄISYYDESTÄ

1. Neljä vuotta jatkunut puolueen taistelu likvidaattoruutta vastaan on todistanut täysin oikeaksi sen määritelmän, jonka VSDTP:n joulukuun konferenssi, koko puolueen konferenssi v. 1908 antoi seuraavassa sanamuodossa:

„Puolueintelligenssin tietyn osan yrityksiä hinnalla millä hyvänsä likvidoida VSDTP:n olemassaoleva järjestö ja vaihtaa se epämuotoiseen yhdistykseen legaalisuuden puitteissa, vaikka tämä viimeksi mainittu ostettaisiin puolueen ohjelmasta, taktiikasta ja perinteistä ilmeisen luopumisen hinnalla”.

Siis likvidaattoreita ei tuomita lainkaan siitä, että he esittävät legaalisen toiminnan välttämättömyyttä, vaan siitä, että he kieltäytyvät illegaalisesta puolueesta ja hajottavat sitä.

Venäjän ensimmäisen marxilaisen, jokapäiväisen työväenlehden perustaminen ja kaikkien kuurian bolshevikki-edustajain valitseminen työväenkuuriassa ovat todistaneet lopullisesti, että syrjäytettyään likvidaattorit puolue on kyennyt ottamaan haltuunsa legaalisen toiminnan.

2. Eroamalla illegaalisesta puolueesta ja ryhmittymällä erilleen paikallisista järjestöistä likvidaattorit ovat suorittaneet kahtiajaon, jota he ovat varmentaneet muodostamalla useissa paikoin, varsinkin Pietarissa, niin sanottuja aloiteryhmiä. VSDTP:n tammikuun konferenssi 1912, joka päätti, että „Nasha Zarjan” ja „Delo Zhiznin” kirjallijain likvidaattoriryhmä, joka muodostaa aloiteryhmien ydinjoukon, „on saattanut itsensä lopullisesti puolueen

ulkopuolelle *,— siten vain totesi likvidaattorien suorittaneen kahtiajaon.

3. Vuoden 1912 elokuun konferenssi, joka nimitti itseään „VSDTP:n järjestöjen konferenssiksi”, oli todellisuudessa likvidaattorien konferenssi, koska sen tärkeimmän ja johtavan osan muodosti puolueesta erkaantunut ja Venäjän työväenjoukoista irtaantunut likvidaattorien kirjailijaryhmä.

4. Eturivin työläisten valtaosan uskollisuus illegaaliselle puolueelle pakotti elokuun konferenssin tekemään näennäisen myönnytyksen puoluekantasuudelle ja muka tunnustamaan illegaalisin puolueen. Todellisuudessa tämän konferenssin kaikki päätöslauselmat ovat läpeensä likvidaatoruuden kyllästämiä, ja heti konferenssin jälkeen „Nasha Zarja” ja elokuun päätöksiin yhtymisestään ilmoittanut „Lutsh” ryhtyivät harjoittamaan entistä kiihkeämmin likvidaattoripropagandaa

- a) julkisen puolueen puolesta,
- b) maanalaisuutta vastaan,
- c) puolueen ohjelmaa vastaan (kansallisen kulttuuri-autonomian puolustaminen, III Duuman agrarilakien tarkistus, tasavalta-tunnuksen siirtäminen taka-alalle j.n.e.),
- d) vallankumouksellisia joukkolakkoja vastaan,
- e) reformistisen, yksinomaan legalistisen taktiikan puolesta.

Sen vuoksi puolueen eräänä tehtävänä on edelleenkin taistella päättäväisesti „Nasha Zarjan” ja „Lutshin” likvidaattoriryhmää vastaan ja selittää työväenjoukoille tämän ryhmän harjoittaman propagandan suurta vahingollisuutta.

5. „Yhtenäisyys”-kampanja, johon likvidaattorit ovat ryhtyneet legaalisisessa lehdistössä, kiertää ja hämää peruskysymyksen, kysymyksen illegaaliseseen puolueeseen kuulumisesta ja toiminnasta siinä, johtaen siten työläisiä harhaan, sillä tätä kysymystä ei voida edes herättää legaalisisessa lehdistössä. Todellisuudessa likvidaattorit käyttäytyvät edelleenkin hajottavasti, minkä osoittivat erittäin havainnollisesti Pietarissa toimitetut vaalit: kun valitsijamiehet jakaantuivat kahteen yhtä suureen osaan, niin juuri likvidaattorit hylkäsivät ehdotuksen arvanhei-

* Ks. Teokset, 17. osa, s. 461. Toim.

tosta, joka yksin olisi voinut ehkäistä työläisten kahtiajakaantumisen porvarillisten puolueiden edessä.

6. Jos VSDTP:n illegaalinen järjestö tunnustetaan ja siihen liitytään, niin kaikkiin suuntauksiin ja vivahteisiin kuuluvien sosialidemokraattisten työläisten yhtenäisyys on ehdottoman välttämätön ja kaikki työväenliikkeen edut vaativat sitä tiukasti.

Juuri näillä perusteilla tapahtuva yhdistyminen on jo saatu aikaan Narvan piirijärjestössä Pietarissa ja eräissä maaseutujärjestöissä.

7. Neuvottelukokous kannattaa mitä tarmokkaimmin tällaista yhdistymistä ja suosittelee, että kaikkialla aloitetaisiin viipymättä samanlainen yhdistyminen alhaalta käsin: tehdaskomiteoista, piiriryhmistä j.n.e. ja että tällöin työläistöverit tarkastaisivat käytännössä, tunnustetaanko illegaalinen järjestö ja ollaanko valmiita tukemaan joukkojen vallankumoustaistelua ja vallankumouksellista taktiikkaa. Vain sikäli kuin luodaan tämä todellinen yhtenäisyys alhaalta käsin, tulee puolueen lopullinen yhteenliittyminen ja yhtenäisyyden täydellinen lujittuminen koko Venäjän mitassa viedyksi päätökseen.

„KANSALLISISTA” SOSIALIDEMOKRAATTISISTA JÄRJESTÖISTÄ

1. Vuoden 1912 kokemus on todistanut täydellisesti oikeaksi VSDTP:n (v. 1912) tammikuun konferenssin päätökset tästä kysymyksestä*. Se seikka, että Bund kannatti ei-sosialidemokraatti Jagelloa vastoin Puolan sosialidemokraattien tahtoa ja että likvidaattorien, Bundin ja latvia-laisten sosialidemokraattien konferenssi elokuussa (1912) rikkoi puolueen ohjelmaa nationalismiin hyväksi, on erittäin havainnollisesti paljastanut federalististen perustojen täydellisen vararikon sosialidemokraattisen puolueen rakentamisessa ja sen suuren vahingon, jonka „kansallisten” sosialidemokraattisten järjestöjen eristyneisyys aiheuttaa proletaarien asialle.

2. Sen vuoksi neuvottelukokous kehottaa Venäjän kaikkiin kansallisuuksiin kuuluvia työläisiä tekemään mitä

* Ks. Teokset, 17. osa, ss. 444—445. *Toim.*

tarmokkainta vastarintaa taantumuksen taisteluhenkiselle nationalismille, taistelemaan työtätekevien joukkojen keskuudessa esiintyviä nationalistisen hengen kaikkia ja kaikinlaisia ilmenemismuotoja vastaan, ja sosialidemokraattityöläisiä paikkakunnilla liittymään tiukasti yhteen ja yhdistymään sellaisiksi VSDTP:n yhtenäisiksi järjestöiksi, jotka toimisivat paikallisen proletariaatin kaikilla kielillä ja toteuttaisivat käytännössä yhtenäisyyttä alhaalta käsin, kuten on jo kauan sitten tehty Kaukasiassa.

3. Neuvottelukokous lausuu syvän valittelunsa Puolan sosialidemokratian riveissä tapahtuneen kahtiajakaantumisen johdosta, mikä seikka heikentää erittäin suuresti Puolan sosialidemokraattisten työläisten taistelua. Neuvottelukokouksen täytyy todeta, että Puolan sosialidemokratian Päähallinto, joka ei nykyään edusta Puolan proletariaatin sosialidemokraattisten järjestöjen enemmistöä, turvautuu sallimattomiin keinoihin taistelussaan tätä enemmistöä vastaan (esim. perusteeton epäily, että koko Varsovan järjestö on syyllistynyt provokaatioon). Neuvottelukokous kehottaa kaikkia Puolan sosialidemokraattisiin työläisiin kosketuksissa olevia puoluejärjestöjä myötävaikuttamaan todellisen yhtenäisyyden aikaansaamiseen Puolan sosialidemokratiassa.

4. Neuvottelukokous panee erikoisesti merkille äärimmäisen opportunistin ja likvidaattoruuden Bundin viimeisen (IX) konferenssin päätöksissä; tämä konferenssi hylkäsi tasavaltatunnuksen, siirsi taka-alalle illegaalisen toiminnan ja unohti proletariaatin vallankumoukselliset tehtävät. Samanlaisen paheksumisen ansaitsee myös se, että Bund vastustaa kaikkien sosialidemokraattisten työläisten yhdistymistä paikkakunnilla (Varsovassa, Lodzissa, Vilnossa j.n.e.),— yhdistymistä, jota VSDTP on vuodesta 1906 alkaen monta kertaa vaatinut edustajakokouksissaan ja konferensseissaan.

5. Neuvottelukokous tervehtii Latvian järjestön vallankumouksellisia sosialidemokraattisia työläisiä, jotka harjoittavat itsepintaista propagandaa likvidaattoruudenvastaisessa hengessä, ja lausuu valittelunsa sen johdosta, että Latvian sosialidemokratian Keskuskomitea on taipuvainen tukemaan likvidaattorien puolueenvastaisia askeleita.

6. Neuvottelukokous on täysin vakuuttunut siitä, että alkanut vallankumouksellinen nousu, taloudelliset ja poliit-

tiset joukkolakot, katumielenosoitukset ja muut joukkojen avoimen vallankumouksellisen taistelun muodot auttavat kaikkiin kansallisiin kuuluvia sosialidemokraattisia työläisiä liittymään tiukasti yhteen ja yhdistymään täydellisesti paikkakunnilla ja voimistavat siten rynnistystä Venäjän kaikkia kansoja sortavaa tsarismia vastaan ja Venäjän kaikkien kansakuntien yhteenliittyvää porvaristoa vastaan.
